

Méhészeti Közlöny

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYLET SZAKLAPJA

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár egy évre 2 frt, félévre 1 frt.

A méhészetre vonatkozó közlemények
a „Méhészeti Közlöny” szerkesztőségéhez
csúszendők.
Kolozsvár, (Belmagyaruteza 2 sz.)

3

Rendes tagok 2 frt, körli tagok 1 trtot
fizetnek,
melyért a „Méhészeti Közlöny”-t
ingyen kapják.

Kéziratok nem adatnak vissza.

A kiállítás érdekében.

Az 1892. év a magyar méhész közönségre nézve nagyjelentőségünk ígérkezik. Hogy is ne! . . . Szeretett hazánk fővárosában nemzetközi — mert osztrák-német és magyar méhészek közreműködése mellett — eredményeiben nagyjelentőségű vándorgyűlés s ezzel kapcsolatban méhészeti kiállítás fog létesített. A világ mozgató elemei közös működésükben válhatnak csak az emberiségnek áldásos kincseivé! Ezt már régen elismerték a nagy elmék s ezek irányító és világitó fényét nekünk is követnünk kell, ha nem akarunk megelégedni azzal, hogy folytonos, szünni nem akaró panaszaink és világfájdalmaink nyilvánításában találjunk eredménytelen kielégítést.

Ki kell lépniünk a szerény visszavonultságból s nagyobb munkaerőt kifejtve kell arra törekednünk, hogy a magyar-méhészet a közgazdasági érdekeknek megfelelő tényezőjévé legyen. A dús mezőkön és erdeinkben parlagon heverő kincseket, értelmes tevékenység, szakszerű munkával kell a méhészet emelése és a méztermények értékesítése által érvényesítenünk. Ez által bizonyos körökben jólétet, megelégedést, de drága hazánknak egyelőre ki sem számítható anyagi előnyöket biztosítunk.

Jó eredményeket azonban csak erőink összegyűjtése és egyesítése által érhetünk el. Felhívjuk lapunknak — a »Méh. Közlöny«-nek — olvasóit, de sőt ezen kisebb körön kívül is bizodalommal fordulunk azokhoz, kik a méhészet iránt érdeklődéssel viseltetnek,

Az „Erdélyi Gazda” önálló melléklete.

hogy a közeledő tavasszal már ideje korán úgy irányítsák tevékenységöket, úgy fejlesszék méhészetüket, úgy rendezzék ügyeiket, hogy a jelzett kiállításon okvetlenül minél többen résztvehessünk.

A kiállítók bejelentési ivatek fognak annak idején kapni, melyre feljegyzik, hogy mit, mennyit, mily értékben és minő célból szándékoznak kiállítani.

A kiállítás eszközlése részünkről meg fog könnyíttetni az által, hogy az erdélyrészi méhész-egylet tagjai külön csoportban, biztos felügyelet mellett jelennek meg a versenyterén. A felszállításra vonatkozólag is bizonyos előnyök fognak kieszközöltetni, melyeket annak idején jelezni fogunk.

Jelen sorainkkal csak előre akarjuk felhívni a figyelmet s jelezni, hogy az erd. r. méhész-egylet főtítkársága vagy lapunk szerkesztősege készséggel szolgálnak felvilágosítással ott, a hol erre, utasítással ott, a hol utasításra, bátorításra van szükség.

Kolozsvár, 1892 február 25.

Turcsányi Gyula

A méztermények legelőnyösebb értékesítése és azokra vonatkozó gyakorlati utasítások.

2. A méz mint tápanyag.

A méz valaha az emberek elsőrendű tápszere volt. Tej és méz, vagy mások szerint legfinomabb alkatrészeiknek kivonata, az u. n. ambrosia, az istenek eledele volt, mely annak, ki megkóstolá, ifjúságot és halhatatlanságot adott. Zeus apját, Kronost, mézzel altatá el, s a görög mythos szerint őt magát a Dikte hegy tetején a méhek táplálák édes nectárral. Halából ezért aranyszínű testszint ajándékozott nekik s ösztönt a társaséletre, azon képesség mellett, hogy a mézbe gyógyerőt rejtsenek. Mythras a méhet, mint a titkos tudomány symbolumát viselő szájában s Bacchussal és a nymphákkal, Pannal, a kertek istenével s Priapussal, a méhesek védszentjével szintén szoros viszonyban állott a méz, melyről Aristoteles azt tanítá, hogy tavasszal, midőn a fastyúk még nem ragyog az égen s a szivárvány sem tündöklök az égboltozaton, akkor még méz sem terem; ellenben tavasz végén, midőn a Pleiadok feltűnnek s nyáron, midőn a Syrius fennen ragyog, bőven hull a mézharmat is. Plato szerint a régi görögök mézes gyümölcsöket

áldoztak isteneiknek s az arabok élénk phantasiája szerint a paradicsomban egy mézfolyó folydogál. Csoda-e tehát, ha a méz így lassanként átment a költői hasonlatokba, a képletes beszédbe s a bőség, a bölcsesség, kiegészztelődés, dal és szerelem synonymje lett.

Homer szerint mézet öntöttek a sirokba s később az elhaltak szájába, hogy a mérges Cerberust megszelidítsék. Patroklos elégetésénél mézes korsókat helyeztek a holttest körül, az oltárokat mézzel öntötték le. Az Ilias szerint a Syreneknek mézédés hangja van s Theokritus kecskepásztorának is édesebb Daphnis dalát halgatni, mint mézet szívni a lépből. A bibliában is számos vonatkozás van a mézre, melyekből kitűnik nagy szerepe a régi életében.

Maga Salenus egészséges tápszernek tekinté a mézet, melynek Plyninis 3 fajtát különbözteti meg, u. m. tavaszi méz (mel anthinum), nyári méz (mel aestivum) és erdei méz (ericaceum)

Az ókorban nagy keresletnek örvendett a híres attikai méz, mely a kis Hymettus déli lejtőin ajkosokból gyűjtetett s s melynek méltó vetélytársa volt a Megara környékén termő mel Hybleum, jóságát épugy az ajkasoknak köszönve, mint a mai nap olyannyira kedvelt narbonni, chamouny-i, bündeni, szepesi és gyergyói méz.

A rómaiak vacsorájukat tojással és mézételekkel kezdék, melyek közt a mézes lepény, mézes pörkölt mák stb. szerepeltek; de a mézet cukor helyett ételeik édesítésére és gyümölcsök eltevésére is használták.

Azóta azonban a cukor nagyon háttérbe szorította a mézet, noha nagy tápértékénél fogva ma is elsőrendű tápszereink közé kell sorolni. Mézzel a sütemények egész sorozata készíthető, melyekre W. Lohn és Max Pauly később említendő műveiben kimerítő gyakorlati utasítások és előírások találhatók. Erre tehát csak ráutalva, itt még a méz tápértékével óhajtok röviden foglalkozni.

Tudjuk, hogy a méz főalkatrészét a gyümölcs- és szőlőcukor (laevulos és dextros) képezi, s azt is, hogy a cukor egyike legbecsesebb tápszereinknek.

Ha nádcukrot élvezünk, akkor annak a gyomorban előbb invertáltatni, azaz két cukornemre, laevulosra és dextrosra kell hasadni, hogy emészthetővé váljék. Sőt a tejben felvett tejcukor-

nak is előbb dextróssá kell alakulnia s csak akkor szívódik fel és hasonlítatik át mint tápanyag.

Miután pedig a méz már invertált cukornemekből áll s minden további átalakulás nélkül resorbeálódik és assimilálódik, ennélfogva minden más cukornál könnyebben emészthető, s úgyszólván az érett gyümölcsök cukrához hasonlóan physiologicus cukornak tekinthető.

A gyomorba jutott méz a gyomornedvvel keveredik, miáltal elveszti azon képességét, hogy borszeszes erjedésbe átmenjen, ám-bár alkalmilag ez is megtörténhetik. Rendes körülmények közt azonban a méz directe a vérbe szívárog át, ott tejsavvá alakul s éleny felvétele mellett szénsavvá és vízzé ég el, mely élenyülési termékek részint a tüdők, részint a vesék által eltávolíttatnak. A A vér cukortartalma 06%-nál nagyobb nem lehet, mert az esetben a cukor felesleg kiürítettetik aketon kíséretében, mely valószínűen cukorból képződik.

Ilyenfórmán a méz a szervezetben mintegy áthalad s annak alkatrészévé nem lesz.

Korábban ugyan, támaszkodva azon észleletre, hogy a méhek pusztán méz élvezete mellett is választanak ki viaszt, tehát zsirnemű anyagot, állították, hogy szén-hydrátok, in specie a méz is átalakulhatnak zsirokká; azonban Erlenmayer és Planata kimutatták, hogy a méztáplálékból készített viasz nem a cukoranyagokból, hanem a mézben levő himpor protein-vegyületeiből származik.

Miben áll tehát a méz tápértéke? E kérdésre az élettan azt feleli: melegterjesztő s ennek folytán fehérnye- és zsír-kimélő szerepében.

Szervezetünk bonyolódott háztartásában tápszereink főleg három feladatot teljesítenek: a test melegét kellő fokon tartják, az elhasznált anyagokat újra pótolják s végül a test növéséhez építőanyagul szolgálnak.

E három fontos functio közül a méz, mint tápszercink szén-hydrat névvel jelölt csoportjának egyik tagja, az elsőt teljesíti. Nevezetesen a méz képződése meleg megkötéssel jár, miután a keményítő, mely a nectártartók egyes sejtjein átizzad s a légkör szénsavának behatása alatt mézzé alakul, a nap melegéből nagy mennyiséget halmoz fel magában. Ez a megkötött meleg a méznek,

mint exotherm-vegyületnek tejsavvá, majd szénsavvá és vízzé bomlásakor felszabadul és testünket felmelegíti, épúgy mint a fában évtizedek, sőt évszázadok alatt összegyűjtött napmeleg szabaddá lesz a fa elégedéskor és felmelegíti hűvös szobáinkat.

Melegfejlesztő szerepén kívül azonban a méz egyuttal zsir- és fehérnye-kimélő anyag is, mert a táplálékban felvett zsirokra és fehérnyékre, vagy legalább azoknak egy részére, nem lévén szüksége a szervezetnek hőtermelés céljából azok szabadon lerakodhatnak tartalékanyagul, vagy a test növekedésére fordítatók.

Ily értelemben a méz tápértéke igen tetemes.

Rubner szerint 256 gm. szőlőcukor 100 gm. zsirt pótolhat, míg Parkes szerint egy obon (28.35 gm.) tej- vagy szőlőcukor 1352 kgmt 1 mtrre emelhetünk. A nádcukorból ugyanoly mennyiség 1428 kgm. m. erőt fejleszt, tehát a nádcukor tápértéke valamivel nagyobb, de viszont a mézcukornál nehezebben emészthető.

A méznek nagy tápértékét mutatják még a következő, Parkestől vett számok is. Mig 1 gm. elkészített marhahús 1158, 1 gm. kenyér 954, 1 gm. tojás 734, 1 gm. burgonya 360 s 1 gm. tej 142 kgm. m. munkaerőt képes adni, addig 1 gm. cukor (viztartalom nélkül) 1878 kgm. m. munkaegységet képvisel.

(Folyt köv.)

Levél a szerkesztőhöz.

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Megjelent a »Méhészeti Közlöny« f. évi 5. számában, s vele egyidejűleg a »Méhészeti Lapok«-ban is Prónay Alberttől, egy, az általa feltalált kaptár ismertetése. S minthogy a hozzászólásra föl lettünk hiva, szerény magam is vagyok bátor jelen soraimban arra nézve néhány észrevételt megtenni, ha ugyan érdemes lesz arra, hogy amugy is oly nagyon igénybe vett lapunkat terhelje.

Mindenekelőtt Prónay úr dicséretet érdemel azért, hogy a méhészettel behatóbban foglalkozik, miről a kaptárföltalálási törekvés tesz tanúságot.

Kaptárja fölött pálczát törni nekünk, kik az ottani viszonyokat nem ismerjük, nem lehet. S mivel minden vidéknek meg van a maga kaptárja, lehet, hogy P. úr is vidékéhez arányította kaptár-

ját, s lehet, hogy el is találta a helyes utat. De már nálunk (Pest-megye északi részén) ily kaptárral méhészkedni, czéltévesztett dolog lenne. Kaptárjáról tehát csupán egy a Losoncz vidékén lakó méhész mondhatna bírálatot, ki az ottani virányt, az időjárást már körülményesebben ismeri. Kaptárját tehát csak annyiban lehet megbírálni, a mennyiben az általános szabályoknak megfelel, vagy meg nem felel.

Tekintsük a kaptárt először kívülről. P. úr a röplyukat oly magasra helyezi, mint az a szalmakaptároknál van. Kár volt ezt a magasságot nem centiméterekben jegyezni, mert a szalmakaptároknál a röplyuk különféle magasságban szokott lenni. A megfulladásnak ez által igen is elejét veheti, mert ily magasságban nem lehet az a holt méhek által eltorlaszolja. Azonban a kaptár szellőzve ez által nincs jobban. Hogy a kaptárt a röplyuk lehető legjobban szellőzze, annak nem szabad azt a magasságot elérnie, hogy az a lép irányában essék, hanem, hogy a keretek alatti légtérbe nyíljon, s onnan kapják a keretek közötti utcák a friss levegőt.

Továbbá azt mondja P. úr, hogy a sejtek az ily röplyuk-magasságnál, minőt ő a kaptárjánál használ, nem penészednek. Bajos ezt ily határozottan kimondani. Mert ott penészednek a lépek, hol gőzök vannak, hol nagy a lecsapódás, tehát akkor, midőn nagyon erős a tél. S akkor is csak az erős törzseknél, mert a gyengébb családok kaptárfalait zuzmora borítja. De ezen röplyuk-magasság czélszerűségének hirdetésével a »Méhészeti Lapok«-ban megjelent cikkében még tovább megy. Nevezetesen még azon okból is tartja czélszerűnek ezt a magasán fekvő röplyukat, hogy ez által a telelést biztosabbnak véli, mert a méhek a betóduló hideg levegőtől kényszerítve vannak a szorosabb tömörülésre, s a téli fészek el nem hagyására. Ha a dolog csakugyan úgy van, akkor én azt ajánlanám P. úrnak, hogy tenné azokat a röplyukakat ezután lejjebb, mert nem tanácsos a kaptárt annyira hűteni, hogy a méhek érezve a röplyukon betóduló hideg szelet, jobban tömörüljenek. Mert hisz akkor szegények úgy vannak, mint az egyszeri cigány a hálóban, ki azt szívesen cserélte volna fel bundával. Az általános szabály szerint legyen a kaptár meleg, hogy méheink hideget ne szenvedjenek. Széltől, léghuzamtól védjük méheinket s

a betóduló hideg levegő ne közvetlen érje őket, mert ez az okozója a vérhasnak.

Prónay úr továbbá a szomszédos röplyukakat szétválasztotta (mert kaptárját valószínűleg Neiszer kaptárja után formálta). Ezt kár volt tennie, mert a kölcsönös röplyuk megbecsülhetetlen valami az egyesítésnél.

Az egyesítő dugaszt könnyebb ugyan hatulról kezelni, mint P. úr cselekszi, mert nem kell a kaptárok előtt mászkálni, de talán a készítése hátul nehezebb a kaptárajtók miatt. S valószínű úgy áll a dolog s akkor inkább hagyjuk azt csak elől, úgy sem sokat kell azt csapolgatni (lévén az csapalaku), csupán kétszer, mikor azt kihuzzuk és betoljuk.

Szállítás tekintetében pedig én jobbnak látom, ha az a kaptár azon oldalán van melyen a amugy is törékeny röpdeszkák vannak s így a figyelmünk nem lesz megosztva.

Most pedig tekintsük a kaptár belsejét, mindenekelőtt pedig a kereteket. Egy keret két félkeretet tesz ki, mind a költő, mind a mézürben. Szerintem ez igen sok, vagy legalább az én vidékemen ily óriási kaptárral odajutnék, hogy mire megtelne a költőür a munkás néppel, vagyis hogy mire u család annyira fölszaporodnék, hogy a mézürt is elfoglalja, akkorra már régen elmúlt a fő-mézidény. S ez az oka, hogy P. úr a választódeszkát kidobta a kaptárjából, mert méhci a miatt nem mentek fel a mézürbe, levének azok aránytalan számban a kaptár nagyságához képest.

Azért sem czélszerű a nagyon nagy keret, mert a mézür igen távol esik a röplyuktól, a minék a méhek éppen nem barátjai (mert nem a kezökügyében van, mint azt a magyar ember mondja). Nyáron a röplyuk körül van az élet, ott van a család, ott van a fiasítás, tehát közelében kellene a mézürnek is lenni. Azért legjobb lenne a röplyukat oly helyen nyitni a kaptáron, melytől mind a költő, mind a mézür egyenlő távol lenne. Például talán az elválasztó deszka alatt közvetlen, de akkor természetesen a Neiszer módszerét alkalmazva, költés fenn, méz lenni.

Hogy az elválasztó deszka szükséges-e a kaptárban, ez a körülményektől függ, nevezetesen milyen a vidék viránya, melyen méhészkedünk, milyen a czél, mit magunk elé tűztünk, mézre-e vagy családok szaporítására törekedünk, s mily nagy a kaptárok száma,

melyekkel méhészkedünk? Mindezekbe azonban most nem bocsátkozhatom, teszem azt majd máskor, midőn még egyszer leszek bátor a kaptárokról szólni.*

Végül pedig még megemlítem P. úr közleményének utolsó-előtti kikezdését, mely így hangzik: »Ha netán valaki attól félné, hogy az ilyen kaptárokból úgy rajzanak a méhek, mint a szalmakasoknál, arról biztosíthatom, hogy ez az eset nálam még soha elő nem fordult.«

Inkább az ellenkezőjéről biztosítana minket P. úr, mert az jele volna annak, hogy a méh természetének megfelelő a kaptár.* Mert csak ott van raj, hol méz is van. Mert a mely kaptárból a méh (magára hagyatva) rajzik, az jellemzi a kaptár czélszerűségét. Mert csak a népes törzsek rajzanak s népessé a családok csakis a jó kaptárokból lesznek.

Ezket voltam bátor a Tek. Szerkesztő úr engedelmével Prónay úr kaptárjáról megjegyezni. Igéremhez képest pedig leszek bátor még egyszer, lehető legközelebb, erről, a méhészetre igen fontos tárgyról megemlékezni.**

Kelt Csővárott, 1892 márcz. 3.

Pohánka Ödön.

Egyesületi élet.

Az erd. r. méh.-egylet téli estélyezéseit f. hó 12-én végezte, mely alkalommal Turcsányi Gy. felolvasást tartott a törzsek egyesítéséről és a Hannemann rácsokról. Az elsőt azon alapelvből kiindulva adta elő, hogy: »csak erős törzsekkel méhészkedjünk«, az utóbbit pedig azon alkalomból vette bonczolás alá, mert mostanában a Hannemann rácsok ellen több irányu felszólalások merültek fel. Külföldi forrásokra támaszkodva mondja el nézeteit és hozzá téve még saját tapasztalatait s megemlékezve Sötérnek e

* Szívesen vesszük!

Szerk.

* „A méh természetének megfelelő kaptár“ legyen a főelv a kaptár szerkezeténél. A ki ezt leginkább eltalálja, az számíthat a babérra!

Szerk.

** Ezen, mindenesetre igen fontos kérdésnek minél több oldalról való megvilágítása annyira lényeges, hogy mindég szívesen nyújtunk alkalmat b. nézeteinek elmondására

Szerk.

kérdésre vonatkozó nézeréről is, abban állapodik meg: hogy a) a H. rács mellett sokoldalú tapasztalat szól, — b) az átjárást veszélyeztető él elsimitandó, — c) a kínálkozó előnyök a hátrányoknál sokkal nagyobbak, — d) alkalmazása egyszerű, — e) egyelőre tehát alkalmazandó, de sohase hátul, hanem csak fenn, a méztár legben-sejében m. e. 10 cm. szélességben.

A tárgy tűzetes megbeszélés után úgy oldatott meg, hogy a Bodor-kaptáron ezután 10 cm. szélességben és a kaptár egész szélességében alkalmaztatnék a H. rács, az eddig alkalmazásban volt négyszögletes feljáró nyílás megszüntetve. E fontos kérdésről alkalmilag tűzetesen fogunk megemlékezni.

A felolvasás után Bodor L. I. alelnök az értekezést meleg hangú beszéddel zárta be s a szép számú hallgatóságnak részvéteért köszönetet mondva, azt a munkatérre való bátor kilépésre buzdította.

Ezután a választmány tartott gyűlést Bodor L. elnökle mellett, melyen jelen voltak: Szentgyörgyi L. főtitkár, Gebhardt D. pénztáros, Dr. Zágoni Mózes, Gazsi J., Lázár Ö., Kovács B., Dr. Kómvics G., Buday J., Csiki J. J., Kuliseki N. és Turcsányi Gy.

Elnök bemutatja a földm. ministeri leiratot, melyben az egylet múlt évi működésére vonatkozó adatok statisztikai táblázat kitöltése mellett bekéretik. Ezután egy igen örvendetes jelentést hallgattunk meg Szentgyörgyi főtitkártól, ki a »Keresztur vidéki kör« (előbb udvarhelymegyei) újabban eszközölt szervezkedéséről adta elő személyes tapasztalatait. Előadásában annyira fellelkesült, hogy szintén újból átélni látszott az örvendetes föllelkesülést, melyet a kör tagjainál tapasztalt. A kör tisztviselőiről annyi elismeréssel szólt, hogy őszintén sajnáljuk, miért nem rendelkezünk több térrel, hogy intő és buzdító például örökíthetnők meg a derék kör tagjainak ténykedését.

Ezután még több kebli ügy intéztetvén el, a gyűlés kellemes reminiscenciákkal oszlott fel.

Vegyések.

— *Sophora*-magot márczius végével, vagy áprilisben legjobb vetni, de vethető még május elejével is, könnyű, meleg fekvésű

talajba, mely ha igen száraz, öntözni kell, míg a csemeték hosszabb gyökereket nem eresztenek. A magot 20—25 centimeter távolságban kell egymástól elrakni, hogy a fécskákat be lehessen kapálni. Az első esztendőben jó gondviselést kívánnak, hogy felkapjanak és fájuk kiérjen, különben télen könnyen kifagynak. Harmadik évben már szétültethetők és a mi telünket takaró nélkül kiállják; nálam az 1879/80. évi télen, midőn 28 R. fok is volt a hideg és összes gyümölcsfáim elfagytak, a Sophorák megmaradtak.

Sötér Kálmán.

— *A Bodor-kaptárok mellett* a legszebb bizonyítványt állította ki azon tény, hogy a napokban már az 5000 = azaz ötezerediket számozta le a felügyelőség. Azt hisszük itt a tényekben rejlő bizonyíték dicséretre nem szorul.

— *Grand Miklos* m. kir. méh. felügyelő úr Abend András kíséretében meglátogatta f. é. márczius 6-án Kolozsvárt, hogy itt a méhészeti viszonyokra vonatkozó információkat szerezzen magának. Ugyanez alkalommal rendelt meg a fogházban egyelőre 300 drb. Bodor-kaptárt azon üdvös célból, hogy az országnak több részein kiossa azokat a méhészettel szakszerűen foglalkozni akaró oly egyének között, kikre számítani lehet, hogy az ügynek apostolai lesznek. Ugyanez alkalommal beszéltünk meg több, a kiállításra vonatkozó, oly kérdést is, melyek a kir. felügyelő urnak tapintatos és körültekintő figyelméről tanuskodnak.

— *A maros-ludasi* méhészkör f. hó 6-án fényesen sikerült méhész-estélyt rendezett Benkő Benedek állomásfőnök s köri ig. elnök vendégszerető házánál. A mint onnan értesítnek: értekezése maga a házi gazda volt, ki a méhészetnek nemzetgazdasági előnyeire való tekintettel szép számú hallgatóit az ügy iránti lelkesültségre s buzgóságra serkentette. Ily vezetők mellett a lelkesültség nem is lankadhat.

— *A színviasz-kereskedelem előmozdításának* tárgyában 53.710 sz. a. a földm. m. k. minister úr az Erd. r. méhész-egyletkezéssel egy körrendeletet intézett, melyet kivonatban e helyen közlünk: A sokoldalú viaszhamisítás ellen — ugymond a leirat — a színviasz-termelők úgy védekeznek legcélszerűbben, ha jobb minőségű áruikat törvényes védjegy alatt bocsátják forgalomba. Ezt annyival is inkább tanácsos eszközölni, mert a vásárlók különben

nincsenek biztosítva a viasz tisztaságáról, az eladók nem lévén kötelezhetők annak feltüntetésére, hogy miből készítik a növényi és földi viaszt. — A védjegy megszerzésére nézve utasítást ad az 1884. évi XVII. és 1890. évi II. t. cz.

— A szamosujvári „Méhész-kör” a méhészet terjesztése érdekében f. év márczius 16., 23. és 30-án esti 6 órakor a kör hivatalos helyiségében (elemi népiskola) méhésztalálkozót tart, melyre a kör tagokat és a méhészet iránt érdeklődőket meghívja.

Az elnökség.

— *Méhészeti kalauz* jelent meg most már 9-ik kiadásban Dömötör László ezen buzgó méh. vándortanító tollából. A mint írja, most újból átdolgozta s művén többoldalu javításokat eszközölt. Lapunknak igen igénybe vett hasábjait most — sajnálatunkra — a mű bővebb ismertetésére nem szentelhetjük; de alkalomadtán a a könyvvel részletesen foglalkozunk. Most csak a méhészkedő közönség figyelmébe ajánljuk.

— *Megjegyzet*: »Első amerikai szőlőtelep (Kassán) ez évi árjegyzéke.« Tartalmazza az amerikai szőlőfajoknak, valamint az európai fajoknak név és tulajdonságaik szerinti leírását, mely fajok venyigéi a fentnevezett szőlőtelepről kaphatók. Az árjegyzéket egyszerű levelező lapon való megkeresésre bárkinek bérmentve megüldik.

— A legújabb és legolcsóbb politikai és közgazdasági uapilap a »Magyar Ujság«. Laptulajdonos: Dr. Fenyvessy Ferencz orsz. képviselő. Előfizetési árak: Egész évre 12 frt. Félévre 6 frt. Negyedévre 3 frt. A »Magyar Ujság« kiadóhivatala egész éves és féléves előfizetőinek azt az állandó kedvezményt nyújtja, hogy a »Magyar Ujság« valamennyi sorsjegyeire, melyek Magyarország és Ausztria összes törvényesen engedélyezett sorsjegyeinek két csoportjából állanak és a Magyar leszámítoló és Pénzváltóbanknál latébe helyeztetek, játszanak és évenként és csoportonként 65, tehát 130 huzásban részesülnek és csoportonként $3\frac{1}{2}$, tehát összesen 7 millio nyereményre játszanak. Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld a »Magyar Ujság« kiadóhivatala Budapest, IV. kerület, Branátos-utca 1. sz.

Pénztárnok nyugtázása.*

I. Egyletünkbe belépett új tagok:	Négyfalusi méhészkör	Meskö Jakab
d) K ö r i tagok:	II. Tagdíj fizettek:	Ifj. Pánczél Imre
Nemes Árpád	a) Alapító tagok:	Prónay Albert
Novák Károly	Budai József 15 frt (III.,	Reinbold Olivér
Olasz Bálint	IV. és V. részlet)	Rétyi Z. Bálint
Paizs György	b) Rendes tagok:	Sámi László
Palánki Gyula	Ábend András	Sigmund Dezső
Papp Péter	Ács Sándor	Szánthó Sándor
Pápai S. au	Ágnes-forrás kútkezelősége	Széky Miklós
Pásztor Sándor	Barkó Ferenczné	Szukup Lajos
Petri Gyula	Borbély Mihály	Tordai Samu
Petrisor Péter	Csiki Lukács	Turcsányi Pál
Ifj. Simay Gergely	Dr. Czinczér Jakab	Csoori tűzoltó-osztály
Simon Róbert	Duha Imréné	Inotai tűzoltó-osztály
Sipos János	Bpesti orsz. gazd. egyesület	Ujhelyi József
Stanescu Vazul	Izka-szt-györgyi gazd. kör	L. Velics Károly
Székely János	Keresztesi gazdasági kör	Zágoni Albu Mózes
Szenkovics András	Mohai gazdasági kör	e) K ö r i tagok:
Tomcsik József	Gemmel Ferencz	Ágnes-forrás kútkezelősége
Tokaji János	Gilyén József	Ambros Marton
Tóth Tamásné	Dr. Haller Károly	Angyal Dezső
Ujvárosi Sándor	Hatházy Ferencz	Ányos Miklós
Vajna Károly (II.)	Hermann József	Avas Ferencz
Vaszko István	Hory Béla	Bartha Ferencz
Veres Borcsa István	Kabdebó Lajos	Bartha Zsigmond
Zacharias Ferencz	Kalmár Antal	Benedek Gábor
Zeffér Lukács	Nagykőrösi Kalocsai Endre	Böjthe Béla
Zsigmond Gyárfás	Kiss Ernő (II.)	Bolkis György
e) R e n d k i v ü l i tagok:	Dr. Klatrubecz Gyula	Bustig István
Magyar Ujság, Bupapest	Zarándi Knöpfler Károly	Csáki János
Maros-ludasi méhészkör	Krémer György	Csuka Endre
	Maier János	Czakó Sándor
	Nyéki Mátis Balázs	Derzsi Domokos

Szerkesztő postája.

A kért soph. jap. magot megküldtük **Sz.** (Szatmár), **B.** (T.-Füred) és **M.** (Szinérváralja) uraknak. — A kaptárok mind igen pontos méretek szerint készülnek. Jóságuk kivétel nélkül egyforma A kezeléstől azonban sok függ. A ki a fából készült tárgyakat rosszul kezeli, esőben, hóban áztatja s utóbb talán, hogy megszáradjon, a nap hevének kiteszi, magára vessen, ha kaptárai is kifogás alá esnek egy-két heti elkezelés után. — **Dr. H.** urnak Szegszárd. Az igen érdekes cikkeknek akkor szoritunk tért, midőn majd máj.—jun. hónapokban időszerű lesz. Köszönjük. Kérjük becses cikkeit máskor is. kiv. üdv. — **B. S.** Csap. Levelét s a cikket köszönjük. Az elsőre válaszolunk, az utóbbinak tért fogunk szorítani; de sort kell tartanunk, tehát türelmet kérünk

* Ezon rovatot t. tagtársaink saját érdekükben is figyelemmel kísérni sziveskedjenek.

Szerkesztésért felelős: **Turcsányi Gyula.**

Nyom. Gámán J. örök. Kolozsv.